

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

6. De quodam Elemone eleemosynario, quomodo Troilum Episcopum avarum ad liberalitatem & misericordiam induxerit, deq[ue] præmijs illorum qui in pauperes sunt liberales.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

quam vellet in eius manibus fundere, conuersus vrceum accepit, sed repentè eum in cuius manibus aquam fundere voluerat, non inuenit. Cumque hoc factum secum ipse miraretur, eadem nocte ei dominus per visionem dixerit. Cæteris diebus me in membris meis, hesternò autem die me in memetipso suscepisti. Ecce in iudicium veniens, dicet: Quod vni ex minimis meis fecistis, mihi fecistis. Ecce ante iudicium cum per membra sua suscipitur, susceptores suos etiam per semetipsum requirit, & tamen nos ad hospitalitatis gratiam pigri sumus. Pensate fratres, quanta hospitalitatis virtus sit. Ad mensas vestras Christum suscipite, vt vos ab eo suscipi ad conuiuia aeterna valeatis. Præbete modo peregrino Christo hospitium, vt vos in iudicio non quasi peregrinos nesciat, sed vt proprios recipiat ad regnum, ipso adiuuante qui viuit & regnat Deus in secula.

Ex vita S. Ioannis Archiepiscopi Alexandrini, qui dictus fuit Eleemon, id est, misericors siue Eleemosynarius, quomodo Troilum Episcopum auarum ad liberalitatem & misericordiam induxerit, de q̄ premis illorum, qui in pauperes sunt liberales. Vita huius author Simeon Metaphrastes, & citatur à Laurentio Suriò tom. 1. Viri Sancti.

CAP. VI.

Ii

Trois-

Troilus Episcopus, cum esset auarissimus & parcissimus, hunc in modum à Ioanne Archiepiscopo & Patriarcha inductus est ad amorem elemosynæ: In Prochotrophium, quod ipse cōstruxerat, ut solebat, vadens, assumit etiam Troilum. Cuius comitem cum cognouisset, habere in sinu triginta libras auri: Sunt, inquit, à te hodie curandi sanctissime Troile, nostri in CHRISTO fratres. Ille autem tanquam eo sermone pudore motus, & volens non existimari tenax & sordidus, sed potius simplex & liberalis, iubet ei, cui creditæ fuerat pecuniæ, vni cuique eorum, qui illic erant, pauperum, præbere vnum nummum. Cum verò totum aurum iam fuisset consumptum, & aduentitius ille & non ex affectione ardor ad elemosynam fuisset refrigeratus, grauis dolor & magna poenitentia incessit inuoluntarium benefactorem. Domum itaque reuersus inopinato horrore & febre correptus, decumbebat in lecto. Cum esset autem hora prandij, eum ad conuiuium inuitat Patriarcha. Qui cum accepisset quem admodum se haberet, & causam morbi non ignoraret, nõ sustinuit eum quidem despiciere sic vexari & pati, se autem inire conuiuium: sed statim surgens ad ipsum venit, & dicit subridens: Ne putet, o comminister, me tibi verè dixisse, ut è domo tua largireris fratribus secundum Deum, sed quoniam tunc aurum non habebat ad manum comes meus, accepi à te mutuo. Nunc vero

ro adsum, triginta, inquit, libras ad te affe-
rens, quas etiam saluas reddo tuæ virtuti. Post-
quam ergò solum vidit aurum in manibus pa-
triarchæ, horrorem vicit, mala febris disces-
sit, vires ei redierunt, & visus est habens vul-
tum alacrem & viuidum: vt hinc fieret mani-
festum, quod omninò redditum, morbum sol-
uit, hoc etiam primum ablatum, eum vocauit
cùm non esset.

Cùm aurum ergo in illius manus dedisset
patriarcha, postulabat vt literis ei mercede ce-
deret. Ille autem libenter sua manu cōscribit
syngrapham, quæ sic habebat, Deus misericor-
diæ & clementiæ, ipsam mercedem redde Io-
anni meo domino & patriarchæ Alexandria,
triginta auri librarum, quæ à me fuerunt di-
stributæ pauperibus, ego enim meâ accepi. Pa-
triarcha ergò accepto chyrographo, illū quo-
que simul accipit, mēse futurum participem:
quem, cùm comedisset, dormientem volens
Deus excitare à graui somno auaritiæ, & effi-
cere vt sciret quanto fuerit priuatus remune-
ratione, & disceret benignitatem, ei immittit
quodammodo ecstasim, & videbatur sibi vi-
dere domum quandam pulcherrimam & splen-
didissimam, quæ cum elegantia & magnitu-
dine nulla poterat conferri. supra vestibulum
autem inscriptus erat titulus aureis literis
māso & requies æterna Troili Episcopi. Post-
quam verò his lectis est lætatus, existimans do-
mum sibi datam fuisse ab Imperatore, accedit

vir quidam insignis, & qui videbatur esse v-
nus ex fenatu, habitu similis cubiculario, ha-
bens quosdam alios ante se ambulantes. Qui
postquam appropinquauit vestibulo, aspici-
ens ad fores, iubet quamprimum deijci titu-
lum: pro illo autem poni alium, quem inquit,
iubet dominus orbis terræ: statim autem fuit
positus, hanc habens inscriptionem: mansio
& requies æterna Ioannis Archiepiscopi Ale-
xandrini, empta triginta libris auri. E somno
itaque surgens, obstupefactus, exposuit patri-
archæ visionem, & ipse suum vitium animad-
uertit, & mores mutauit, & facere eleemosy-
nam ardentem est aggressus, & pro eo, quod e-
rat prius parcus & tenax, ad dandum manum
habuit promptissimam.

*Simeon Metaphrastes in vitæ eiusdem D.
Ioannis Eleemosynarij. Habetur in tom. 1.
Suri. Memorabilis historia de Petro Pu-
blicano, qui prius immisericors & durus er-
ga pauperes, admirabilem induit misericor-
diam & liberalitatem.*

CAP. VII.

CVM essem in Africa, habitabam apud
quendam Publicanum valde quidem di-
uitem, sed admodum immisericordem,
& pauperem: quod attinet ad misericordiam,
cum autem accidisset, ut tempore hyberno Sol
luceret calidius, pauperes simul congregati ca-
lore fruebatur. Ut solet autem in his euenire,
domos enumerabatur, illas quæ erant miseri-
cor-